

staa af to Kommuner, skal der dobbelte Afskrifter af hele Ligningen med alle de forskellige Bilag og Skemaer, der skulle benyttes. Det staaer for mig som ganske sikkert, at hvis vi vedtage dette Lovforslag, faa vi hele Historien om igen med Klagerne fra de større Kommuner. Der henvises ganske vist til Amsraadene, som kunne bevilge det fornødne, men Amsraadene — og navnlig da de højtbeskattede i disse — have sagt: Vi bevilge ikke noget ud over det, som er fastsat i Loven. Og det vil ganske sikkert gentage sig i Fremtiden. Der vil komme Klager fra de store Kommuner, thi enhver kan indse, at disse 500 Kr., her er Tale om, ingenlunde er et Vederlag, der kan sammenlignes med den Løn, der gives for lignende Arbejde, enten det er i Kommunens eller Statens Tjeneste. Det er et saa lille Beløb, at jeg ikke kan se nogen Grund til at forkaste Ændringsforslaget. Men som min ærede Medforslagsstiller sagde, det er jo ikke vor Mening at lægge Hindringer i Vejen for Lovforslaget. Jeg tror, at hvis dette Lovforslag gaar op i det andet Ting, saaledes som det er, vil den samme Klage lyde fra de store Kommuner som hidtil, og den vil lyde i en endnu højere Grad, efter at Lovgivningsmagten har haft Øje for, hvor ulige dette Forhold har været i Fortiden. Jeg kan kun anbefale Forslaget til Vedtagelse her i Tinget, og jeg synes i alt Fald, det kunde være en Prøve værd, om man kunde naa noget i den Retning. Men jeg indrømmer, at Lovforslaget selvfølgelig er bedre end ingenting.

P. Madsen: Naar den højtærede Minister udtalte, at den bestaaende Maksimumsgrænse ikke har, saa vidt ham bekendt, voldt nogen væsentlig Vanskelighed i Amsraadene, er jeg tilbøjelig til at tro, at denne Udtalelse hidrører fra, at den højtærede Minister ikke saa nøje kender Forholdene i Amsraadene. Jeg føler mig forvisset om, at denne Maksimumsbestemmelse har medført mange Vanskeligheder og mange Forhandlinger i Amsraadene, og faa vi vedtaget den ny Maksimumsbestemmelse, ville Forholdene ikke blive bedre. De samme Vanskeligheder ville vedblive. Jeg er derfor enig med min ærede Medforslagsstiller i, at det vilde være heldigt, om vi fik vedtaget den Ændring, vi have foreslaaet.

Til det ærede Medlem for Skanderborg (P. T. Nielsen) skal jeg udtale, at det synes mig, at hans Udtalelser nærmest bundede i Frygt for Landstinget, men at

han ikke vilde have noget væsentligt imod, ligesom andre ærede Medlemmer efter de Udtalelser, de have ladet falde, at gaa med til Ændringsforslaget, hvis det ikke var af Frygt for Landstinget. Det er muligt, at denne Frygt er begrundet, aldeles sikker paa det er jeg dog ikke. Men da den højtærede Minister har udtalt sig saaledes, som vi nys hørte, og da jeg saavel som min ærede Medforslagsstiller meget nødig vil volde Lovforslaget Vanskeligheder, skal jeg tillade mig paa min Medforslagsstillers og egne Vegne at tage Ændringsforslaget tilbage.

Formanden: Ændringsforslaget til § 1 er taget tilbage. Ønsker nogen at optage det?

Nielsen-Grøn: Ja.

Formanden: Ønsker det ærede Medlem Ordet?

Nielsen-Grøn: Ja. Naar jeg tillader mig at optage Forslaget, er det for at udtale min Beklagelse over, at den højtærede Indenrigsminister ikke kan gaa med til det. Jeg tror, at alle vi, som have været ude paa Landet i denne Tid, have hørt, hvordan Sogneraadsformændene og Sogneraadene i det hele ere stemte for, at Sogneraadsformændene skulle have et virkeligt Vederlag for det store Arbejde, de have. Jeg vil haabe, at vi ved Lovforslagets Vedtagelse naa et Stykke frem, og at vi senere kunne naa længere frem. Det vil nemlig nok vise sig, at Vederlaget i Virkeligheden er for lille, især i de store Kommuner. Jeg vil naturligvis heller ikke lægge Lovforslaget Hindringer i Vejen, og derfor vil jeg tillade mig nu at tage dette Ændringsforslag tilbage.

Formanden: Ændringsforslaget er taget tilbage. Ønsker nogen at optage det?

Rettelser.

Sp. 3519, L. 2 f. o. Sætningen: „De to Biskopper o. s. v.“ skal lyde saaledes: „I samlet Indtægt staaer Biskoppen i Aalborg ikke saa lidt under de to Biskopper i Ribe og Viborg og adskilligt under o. s. v.“

— 3519, L. 7 f. o.: „disse Lønninger“, læs: „Lønningerne“.

— 3617, L. 14 f. o.: „Midler“, læs: „Udlaan“.